

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני ז"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת בראשית תשפ"ד | גליון מס' 415

כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות. (בבלאשית א, ג)

הנה, סופי התיבות ברא אלקים לעשות, עולים לתיבת 'אמת'. לרמז, כי מידת השבת היא אמת. משום שהשבת היא מעין עולם הבא, יום שכולו שבת, עולם שכולו אמת.

בכך נוכל להבין, את מה שאמרו חכמים (דמאי ד, א), 'עם הארץ אימת שבת עלינו', עד שנמנע ונזהר מלשקר בה, יותר מאשר בימות החול. ומחמת כן, ביום השבת, נאמן עם הארץ לומר על פירותיו, שהם מעושרים. וזה תמוה מאוד. כי הלא עינינו הרואות את עמי הארצות, איך שעושים בשבת כמה וכמה עבירות אחרות. מדוע איפה, יזהרו בה דווקא מן השקר.

אלא, לפי שעניינה של השבת, היא מידת האמת ובה תלוי כל סודה, לכן מגינה זכותה אף על עמי הארצות, שיזהרו לדבר בה רק אמת.

מסיבה זו, דווקא לשומרי השבת, הובטחה נחלתו של יעקב. כמו שנאמר (ישעיה נח יג), 'אם תשיב משבת רגלך וגו' והאכלתיך נחלת יעקב אביך'. כי הלא יעקב אבינו, אף הוא מידתו אמת. כלשון הפסוק (מיכה ז כ), 'תתן אמת ליעקב'.

ומפני מה, ניתנה ליעקב מידת האמת. משום שמכר לעשיו את חלקו שלו בעולם הזה, עולם השקר, תמורת החלק של עשיו בעולם הבא, עולם האמת.

(זרע שמשון פרשת שמיני, מאמר ח)

~ ~ ~

וזהב הארץ ההיא טוב שם הבדולח ואבן השוהם. (בבלאשית ג, צ)

אמר רבי שמעון בן לקיש, לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב, ולמה נברא בשביל

את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה. (בבלאשית א, טו)
עשיו, מונה לחמה שהיא גדולה. מה החמה הזו, שולטת ביום ואינה שולטת בלילה, כך עשיו, יש לו חלק בעולם הזה, ואין לו חלק לעולם הבא. יעקב, מונה ללבנה שהיא קטנה. מה הלבנה הזו, שולטת ביום ובלילה, כך יעקב, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא. (בבלאשית רבה ו ט)

מקשים המפרשים, הנה מדברי המדרש מוכח, כי יש להם לישראל שכר, אף בעולם הזה. זאת, מכך שנמשלו ללבנה, ששולטת בין ביום ובין בלילה. וזה תמוה מאוד. שהרי כבר למדנו (קידושין לט:), 'שכר מצווה בהאי עלמא ליכא'. אך באמת, אין כאן שום קושיה. כי אומנם הלבנה שולטת אף ביום, היינו שהיא נראית גם בשעות היום. בשונה מן החמה, שאינה נראית כלל בלילה. אבל אין הלבנה מאירה כלל וכלל, במשך היום. וכמו הנר, שאינו מוסיף שום אור, בשעות היום.

וכמו כן, גם בני ישראל. מצד אחד, אינם מאירים בעולם הזה, כי 'שכר מצווה בהאי עלמא ליכא'. אך מאידך, הם נראים וניכרים אף בעולם הזה, כמו שכתוב (תהלים קו מו), 'זיתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם'. ואמרו בגמרא (סנהדרין קד.), שבכל מקום שהם הולכים, הם נעשים שרים לאדוניהם.

לעומת זאת אומות העולם, בעולם הזה הם אומנם מאירים. אך לעולם הבא, לא יהיו ניכרים כלל וכלל.

(זרע שמשון פרשת בראשית, מאמר ו)

~ ~ ~

הלכתא כנהמנא

הישועה צמודה ללימוד

להלן סיפור ספורסם בקו 'קול-הישועות', פלומח סיפורי הישועות, בקולו הנרע של בעל הנס. כאן, נוסף מעט נוסף, חמה מאחר לנו בעל המעשה, בסיחה פליחה, בעל פה.

עלום. רזיתי ספורסם סיפור נס עקרה לי בככות הרע פלומח. כפי שכותב רבינו, על חשיבות פרסום נפלאות ה' עשה עמו - כנאמר בתהלים פרק קל: 'ודו לה' חסדו ונפלאותיו לפני אדם'.

לפני כמעט שנה, בתקופת ימי החנוכה בשנה זו. התקיימה חלוקה של חוברת על מילת אסתר עם מאורי הרע פלומח לזיכוי הרבים. בקדתי וראיתי את הפירוש, והדברים מאוד משכו אותי. חתי בהם קדושה מיוחדת, והתפעלתי מהבקיאות שלו בכל הש"ס. לא התכוונתי ללמוד בפני עצמו לכותב הישועה. רק נמשכתי לדעת את החידושים שיש בו, להכיר את סגנון דברי התורה שיש בו. ראיתי שכל כך הרבה אנשים אוהבים את הספר, אז רזיתי גם אני להיכנס למיס העמוקים שבו. היות שהחוברת היתה על מילת אסתר, החלטתי אסיים ער פורים, אפילו שלא הפנתי כל דבר.

אחנס, בדיוק באותם ימים הייתי צריך ישועה, עקב קושי כלכלי שהייתי בו. ורק כשסיימתי את הלימוד, אורו עיני לפלא מהרחח מול עיני.

בדיוק כשהתחלתי ללמוד, התחילה הישועה, כשהתחיל להסתדר העניין הכלכלי. כשסיימתי את הפירוש על מילת אסתר, בפורים, ברוך ה' כבר הישועה היתה בפלימות. הניע אלי סכום גדול de כסף בעזרתו יתברך מלך.

שהיה לכל הלומדים כל טוב. פלומח פשוט טובות, ויזכו לכל הישועות!

לחוללת החינוכיים פלומח בקו, אבקש ספורסם את חספרו: 0733-454-554. פלומח הסיפורים הינה 45. פלומח ותחי נפסכס!

המשכן והמקדש, שנאמר 'וזהב הארץ ההיא טוב', כמה דאת אמרת (דברים ג, כה) 'ההר הטוב הזה והלבנון'. (בראשית רבה טו, ב)

יש להקשות, מדוע דווקא על הזהב, סבר רבי שמעון בן לקיש, שלא היה העולם ראוי להשתמש בו, לולא שנברא עבור בית המקדש. אם מפני חשיבותו, הלא אבנים טובות ומרגליות, כדוגמת 'הבדולה ואבן השוהם', חשובים הם יותר מן הזהב.

ויש לתרץ, כי הנה מצאנו דבר גוסף שכינתה אותו התורה 'טוב', הלא הוא האור שנברא ביום הראשון לבריאת העולם, כמו שנאמר (בראשית א, ד) 'זירא אלוקים את האור כי טוב'. ועליו אמרו חכמים בגמרא (חגיגה יב.), שגנזו הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעתיד לבוא, כדי שלא ייהנו גם הרשעים מן הטוב הלזה.

לכן הוקשה לרבי שמעון בן לקיש, מדוע ישנו בעולמנו את הזהב, שמכונה אף הוא בפסוקנו 'טוב' - 'וזהב הארץ ההיא טוב'. ויתירה מכך, לשם מה נברא בכלל הזהב. הלא דבר גשמי הוא, וכיצד שייך לומר בו, שמיועד עבור הצדיקים לעתיד לבוא, שאז יהיה העולם כולו רוחני.

אלא - מתרץ המדרש - שבשביל המשכן והמקדש, שגם הם נקראו טוב, כמאמר הפסוק (דברים ג, כה) 'ההר הטוב הזה והלבנון', עבורם נברא הזהב בעולמנו, כדי שישמש בהם לכבוד ולתפארת.

(זרע שמשון פרשת בראשית, מאמר טז)

טוב שמוע

בימים אלו אנו שוקדים בס"ד, להוציא ספר מרגליות שמשון, בו יופיעו הפנינים המאירים והיקרים של רבינו הזרע שמשון זי"ע, בצורה מעובדת ומונגשת לכל כלל הציבור. אנו מתפללים שיהיה זה לתועלת עצומה, ולהגדיל תורה ולהאדירה, לזכות את הציבור העצום, ובפרט ציבור שעדיין לא מכיר את הספרים הקדושים וסגולתם, להכיר כוחו וגדולתו של הצדיק. וכן יהיה לתועלת, למי שרוצה להתענג מצוף אמריו ולהוושע, וקשה לו ללמוד בספר או בגליונות. ניתן כבר להנציח ולהקדיש. ובודאי יהיה זה לישועה וברכה.

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com